



Mint bizonyára néhányan már hallottátok, a [szenátus megszavazta](#), hogy népszavazás legyen, amely arról döntsön, hogy megváltozzon-e az alkotmány. Azt a részt akarják kicserélni, melyben azt írja, hogy a család alapja a házastársak közötti házasság, azzal, hogy a család alapja egy nő és egy férfi közötti házasság. Valószínűleg nem azért, mert támogatni szeretnék a lagziipart mint a gazdaság húzóágazatát. És azért sem, mert véletlenül keverik a család fogalmát a házasságéval. Hanem csak úgy érdekből, politikai tőkeszerzésből és figyelemelterelésből.

Gyakorlatilag felemelik a középső ujjukat, azzal a mondanivalóval, hogy „köcsög buzik”. Nekem csak annyi jön le ebből, hogy „köcsög politikusok”. Szorri vagyok, hogy ilyeneket kell leírnom, de tényleg megérdemlik. Miért?

Nézzük picit a javaslat pontos szövegét: „Familia se întemeiază pe căsătorie liber consimțită între un bărbat și o femeie, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor”.

Az első rész tagadja a családomat.□

Azt állítja, hogy nem család. Mert nem vagyunk összeházasodva. Az ők dolguk, buták, ennyi, le van tudva. De a második rész sokkal jobban zavar, mert már sokkal gyakorlatiasabb dolog.

Azt írják, jogunk van nevelni, oktatni a gyerekeinket. És kötelességünk. Hát, bejelentem, itt valami gikszer van. Amióta a gyerekeim oktatásával foglalkozom, egyre-másra csak akadályokba ütközöm, ütközünk. Semmi mást nem hallok a tanügy részéről, mint leépítés, leépítés, leépítés.

Fogynak az emberek, a pedagógusok is, a kisegítő személyzet is. Mindenki „posztokért” harcol. A szülőknek kell anyagilag megtámogatniuk az állami tanügyet, de hogy nehogy túl könnyű legyen, azt is ellehetetlenítik. Egyik oviban óvónőt fizetnek a szülők, a másokban dadát meg konyhai kisegítő személyzetet, de ezt nem lehet akárhogy, hanem muszáj ezt is teljesen körbebonyolítani, cégeken, alapítványokon, egyesületeken meg miegymásokon keresztül, mert jönnek ellenőrizni a szervek.

Nem szabad osztálypénzt szedni oviban-suliban, muszáj titkárnak titulálni a szülői bizottságban a pénztárost, mert törvényesen tilos bármiféle pénzt szedni. Nem akar adni semmit az állam, de mindent tilt és ellehetetlenít. Minden második hónapban hoznak valami új törvényt vagy kormányhatározatot a tanüggyel kapcsolatban, teljes a fejetlenség, minden évben három minisztert cserélnek és minden miniszter saját feje és érdekei alapján „reformálja” meg gyökeresen a tanügyet.

A pedagógusok lassan többet papíroznak és jelentgetnek, mint amennyit tanítanak, a gyerekek többet vizsgáznak, mint amennyit élnek és tanulnak, és általános jelenség, hogy kudarcot kudarcra halmoznak. Lassan oda jutunk, hogy örülünk, ha a gyerekek fele átmegy az érettségin.

Az egészségügy szintén cumi,

lehet, hogy még nagyobb gáz, mint a tanügy. Az igazságszolgáltatást most szedik szét a saját érdekükben. Tüntetés hátán tüntetés, az érvek elfogytak, helyette erőszak van. Az ország munkaerejének szép része emigrált már, a másik most készül. Por és hamu lassan az egész ország. És a vezetőink mivel foglalkoznak? Buziüldözéssel.

Meggyőződésesem, hogy a melegek a hibásak, hogy ez az ország így áll. Máglyára a buzikkal! És máglyára a vadházasságban élőkkel, a zabigyerekeiket egyedül nevelő anyukákkal, az emigráció miatt unokáikat nevelő nagyszülőkkel. Égjen a húgom is, aki nő, de nem lehet a

családom, mert nem vettem el feleségül. Folytassam a nonszensz illusztrálását?

Kedves meleggyűlölő politikusok! Keresztény és istenhívő emberként jelentem nektek, hogy ebben az országban nem a melegekkel van baj, hanem veletek, köcsög politikusokkal.

Mondom ezt mosolyogva, szeretettel a szívemben, nulla gyűlölettel, csak úgy egyszerűen a megfigyeléseimből levont következtetéseim alapján. És még megtoldom egy kéréssel:

Szépen kérek, a sz*rokat egyétek meg, s a családomról szálljatok le!

Tegnap közölte egy ismerősöm, hogy itthagya mindent és végleg emigrál. A politikusaink visszaélései miatt. A legjobb barátom tegnap este pedzegette, hogy ha így folytatódnak a dolgok, külföldre kell költöznünk. Miért mi kell, hogy elmenjünk, s nem ti? Vegyétek el egymást feleségül szépen, s húzzatok el hosszú nászútra Costa Ricába, a többi szökött román politikus után. Hagyjatok minket élni!

(A fentebbi írás nem minden politikusnak szól. Köszönöm azoknak a szenátoroknak, akiknek volt vér a pucájukban szembemenni az árral, és nemmel szavazni.

Bocsánatot kérek, ha túl durva voltam, hogy a sz*r szót használtam, de ha europarlamenterünknek [jól áll a szájában,](#) akkor ejsze nekünk is.)